

Okresná prokuratúra Bratislava V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 3 Pv 129/13/1105
EEČ : 2-12-266-2015

Bratislava V, 08.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1, odsek 2 písmeno b
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona
číslo 399/2000 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku
zastavujem trestné stíhanie obvineného

XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Trestný čin vydieranie podľa § 235 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 399/2000 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

po vzájomnej dohode v čase od 20:30 hod. dňa 03.05.2000 do presne neustáleného času v doobedňajších hodinách dňa 04.05.2000 na viacerých miestach v Bratislave vydierali poškodeného XXXXX teraz XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX Rakúsko, a to tým spôsobom, že po nastúpení do osobného motorového vozidla zn. Honda Concerto červenej farby s rakúskou poznávacou značkou XXXXX v čase o 20:30 hod. dňa 03.05.2000 v Bratislave na Rovniankovej ul. č. XXXXX ho pod hrozbou ublíženia na zdraví a zabitia nútili vydať poštové známky, ktoré si údajne pri spoločnej jazde s XXXXX teraz XXXXX zabudli v uvedenom vozidle, alebo zaplatiť sumu 150.000.- ATS, pričom v lesíku v okolí Slovaftu obvinený XXXXX priložil poškodenému pod krk vyskakovací nožík a obvinený XXXXX ho trikrát udel do tváre s tým, aby im vrátil známky alebo sumu 150.000.- ATS, potom ho zaviezli k XXXXX na Lamačskú cestu č. XXXXX kde ho držali do rána dňa 04.05.2000, a potom spolu išli do notárskej kancelárie XXXXX na XXXXX, kde

poškodeného pod hrozbou násilia prinútili podpísať splnomocnenie na používanie vyššie uvedeného motorového vozidla, ktoré mu následne aj zobrali, čím bola poškodenému XXXXX teraz XXXXX spôsobená škoda vo výške 167.635.- Sk (5.564,46.- €),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané,

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania PZ v Bratislave V uznesením sp. zn. OUV-402/2000 dňa 20.05.200 podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vzniesol obvinenie XXXXX a XXXXX pre trestný čin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Dňa 05.10.2015 predložil vyšetrovateľ PZ tunajšej prokuratúre spisový materiál za účelom vykonania individuálnej previerky plynulosti a zákonnosti vedenia vyšetrovania.

Preskúmaním spisového materiálu som zistila, že je v danej veci odôvodnený postup podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 sa trestného činu vydierania dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, ak spácha taký čin so zbraňou, potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov alebo peňažným trestom.

Podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, ako by trestný čin spáchala sama.

Podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky.

Podľa § 67 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 do premlčacej doby sa nezapočítava

a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa zločinu vydierania dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, ak spácha uvedený čin závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 138 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 87 ods. 1 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov.

Podľa § 87 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa do premlčacej doby nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Zo spisového materiálu vyplýva, že skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto uznesenia sa dopustili obvinení XXXXX a XXXXX. Obvinený XXXXX najskôr popieral spáchanie skutku, ale vo svojej výpovedi realizovanej dňa 16.04.2015 za prítomnosti obhajcu uviedol, že to čo sa mu kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia sa zakladá na pravde, ale s odstupom času si na detaily nepamätá. Obvinený XXXXX

popiera spáchanie skutku, následne dňa 16.04.2015 odoprel vypovedať a dňa 25.08.2015 písomne žiadal trestné stíhanie zastaviť z dôvodu uplynutia premlčacej doby. Obaja obvinení sú usvedčovaní predovšetkým výpoveďou poškodeného XXXXX (XXXXX), ktorý zotrval na svojich tvrdeniach aj pri konfrontáciách s obvinenými. Výpoveď poškodeného korešponduje s ustáleným skutkovým stavom, tak ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto uznesenia, pričom je potvrdzovaná aj výpoveďami svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, ako aj ďalšími dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli. Na základe vykonaného dokazovania som toho názoru, že sa skutok stal, konania sa dopustili obvinení a že predmetný skutok napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000.

Trestné stíhanie obvinených XXXXX a XXXXX bolo v zmysle § 173 ods. písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. prerušené od 22.08.2001 do 17.04.2013 z dôvodu neprítomnosti poškodeného XXXXX (XXXXX), pre ktorú nebolo možné vec náležite objasniť.

Preskúmaním spisového materiálu som ďalej zistila, že vzhľadom na prerušenie trestného stíhania vyšetrovateľ PZ vykonával procesne relevantné úkony vedúce k stíhaniu obvinených v období od 16.05.2000 (uznesenie podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.) do 22.08.2001 (uznesenie podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.) a od 17.04.2013 (uznesenie podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku) doposiaľ. V období, kedy bolo trestné stíhanie prerušené, boli sporadicky vykonávané výlučne formálne úkony smerujúce k zabezpečeniu prítomnosti poškodeného XXXXX, pričom predvolania boli adresované na meno XXXXX, hoci v tomto čase bolo vyšetrovateľovi PZ známe, že poškodený XXXXX zmenil svoje meno na XXXXX. Z tohto dôvodu som na uvedené úkony trestného konania rýdzo formálne typu neprihliadala, pretože ich nemožno považovať za úkony smerujúce k stíhaniu obvinených.

Vzhľadom k tomu, že skutok je kvalifikovaný ako trestný čin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 a v čase rozhodovania je účinný Trestný zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, skúmala som, ktorá právna úprava má byť s ohľadom na čas spáchania skutku a premlčanie trestného stíhania aplikovaná na prejednávajúcu vec.

Podľa § 437 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., ak došlo k premlčaniu trestného stíhania alebo k premlčaniu výkonu trestu pre účinnosťou tohto zákona podľa doterajších predpisov, ustanovenia o premlčaní trestného stíhania a premlčaní výkonu trestu sa podľa tohto zákona nepoužijú.

Uvedené ustanovenie, ktorého výkladom a contrario možno dospieť k záveru, že v prípade, keď k premlčaniu trestného stíhania dôjde po 1. januári 2006, použijú sa vždy ustanovenia o premlčaní Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., nemožno v zmysle aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho Súdu SR (rozhodnutie NR SR sp. zn. 4 Tdo 46/2014 zo dňa 21.07.2015) aplikovať absolútne, ale treba zohľadniť aj skutočnosť, či je použitie novej právnej úpravy pre páchatel'a priaznivejšie (čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.). Pokiaľ

sú však obe právne úpravy rovnaké, teda priaznivejšia nie je žiadna z nich, je potrebné uprednostniť prechodné ustanovenie § 437 ods. 4 (ako ustanovenie špeciálne) a uplatniť právnu úpravu Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

V súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., podľa ktorého ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, je nevyhnutné posudzovať skutočnosť, že skutok by podľa novej právnej úpravy vykazoval zákonné znaky zločinu vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Pri danom zločine je základná trestná sadzba stanovená v rozpätí štyri roky až desať rokov, teda premlčacia doba je dvadsať rokov.

V posudzovanom prípade je pre páchatel'a priaznivejšia právna úprava účinná v čase spáchania skutku, podľa ktorej je trestná sadzba v rozpätí dva roky až osem rokov, premlčacia doba päť rokov a kedy prerušením trestného stíhania jednak nedochádza k prerušeniu plynutia premlčacej doby, a na druhej strane sa doba prerušenia trestného stíhania do premlčacej doby započítava, a teda premlčacia doba nemôže byť o toto obdobie predĺžená. Z uvedeného dôvodu v súlade s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR nemožno v danom prípade aplikovať ustanovenie § 437 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., pretože toto sa výhradne aplikuje iba v prípade pokiaľ sú obe právne úpravy rovnaké, teda priaznivejšia nie je žiadna z nich.

Z preskúmania odpisu registra trestov obvineného XXXXX vyplýva, že tento sa v dobe po aktuálne stíhanom skutku dopustil viacerých trestných činov, za ktoré Trestný zákon umožňuje uložiť rovnaký resp. prísnejší trest, pričom posledným z nich bol trestný čin lúpeže podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaný dňa 21.11.2001, za ktorý mu bol rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. XXXXX zo dňa 06.03.2003 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. XXXXX 147/03, zo dňa 10.06.2003 právoplatným toho istého dňa, uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov.

Z odpisu registra trestov obvineného XXXXX vyplýva, že tento sa v dobe po aktuálne stíhanom skutku nedopustil trestného činu, ktorý by bol Trestným zákonom rovnako či prísnejšie postihnuteľný.

Obvinení XXXXX a XXXXX sú v danom prípade stíhaní za trestný čin vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.11.2000, za ktorý zákonodarca stanovil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody na osem rokov, premlčacia doba je teda v trvaní päť rokov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že u obvineného XXXXX uplynula premlčacia doba ku dňu 21.11.2006, nakoľko menovaný sa v čase po spáchaní posudzovaného skutku – dňa 21.11.2001 – dopustil trestného činu, za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť prísnejší trest odňatia slobody. U obvineného XXXXX došlo k uplynutiu premlčacej doby ku dňu 22.08.2006, nakoľko tento sa v dobe po spáchaní posudzovaného skutku nedopustil

restného činu, za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť rovnaký alebo prísnejší trest odňatia slobody, pričom za posledný relevantný úkon smerujúci k stíhaniu obvinených možno považovať vydanie uznesenia podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. dňa 22.08.2001.

Keďže som nezistila žiadne okolnosti v zmysle § 67 ods. 2 alebo ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.11.2000, musím konštatovať, že predmetné trestné stíhanie je premlčané.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne skutočnosti je zrejmé, že vo veci sú splnené zákonné predpoklady na postup podľa § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku, a preto som rozhodla tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora Okresná prokuratúra do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Hildegarda Vojtková
prokurátorka